

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/1570**af 18. oktober 2018****om afslutning af proceduren vedrørende importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 14, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/476 af 11. marts 2015 om de foranstaltninger, Unionen kan træffe på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilæggelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger ⁽²⁾ (»WTO-bemyndigelsesforordningen«), særlig artikel 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 28. maj 2013 indførte Kommissionen ved forordning (EU) nr. 490/2013 en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (»forordningen om midlertidig told«) ⁽³⁾.
- (2) Den 19. november 2013 indførte Rådet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 en endelig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (»forordningen om endelig told«) ⁽⁴⁾.
- (3) Den 15. september 2016 afsagde Den Europæiske Unions Ret (»Retten«) domme i sagerne T-80/14, T-111/14 til T-121/14 ⁽⁵⁾ og T-139/14 ⁽⁶⁾ (»dommene«) og annullerede artikel 1 og 2 i forordningen om endelig told, i det omfang de vedrører sagsøgerne i de pågældende sager (»de pågældende eksporterende producenter«) ⁽⁷⁾.
- (4) Rådet for Den Europæiske Union appellerede først dommene. Efter Rådets afgørelse om at trække sine appeller tilbage blev sagerne dog slettet fra Domstolens register den 2. og 5. marts 2018 ⁽⁸⁾. Som følge heraf er dommene blevet endelige og bindende fra datoen for deres afsigelse.
- (5) Retten fandt, at institutionerne ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer, der anvendes i produktionen af biodiesel i Argentina og Indonesien, som følge af en differentieret eksportafgiftsordning, hvorunder der anvendes forskellige afgifter på råmaterialer og på biodiesel. Den fastslog, at institutionerne ikke burde have lagt til grund, at prisen på råmaterialerne ikke i tilstrækkeligt omfang var afspejlet i de argentinske og indonesiske eksporterende producenters regnskaber, og at de ikke burde have set bort fra dem ved beregningen af den normale værdi for biodiesel produceret i Argentina og Indonesien.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 83 af 27.3.2015, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 141 af 28.5.2013, s. 6.

⁽⁴⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315 af 26.11.2013, s. 2).

⁽⁵⁾ Dom af 15. september 2016 i sag T-80/14, PT Musim Mas mod Rådet, sag T-111/14, Unitec Bio SA mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-112/14 til T-116/14 og T-119/14, Molinos Río de la Plata SA m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-117/14, Cargill SACI mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-118/14, LDC Argentina SA mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-120/14, PT Ciliandra Perkasa mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mod Rådet for Den Europæiske Union (EUT C 402 af 31.10.2016, s. 28).

⁽⁶⁾ Sag T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet for Den Europæiske Union (EUT C 392 af 24.10.2016, s. 26).

⁽⁷⁾ De argentinske eksporterende producenter Unitec Bio SA, Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) og de indonesiske eksporterende producenter PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).

⁽⁸⁾ Kendelser afsagt af Domstolens præsident den 15. februar 2018 i de forenede sager C-602/16 P og C-607/16 P til C-609/16 P og den 16. februar 2018 i sagerne C-603/16 P til C-606/16 P.

- (6) Den 26. oktober 2016 vedtog WTO's tvistbilægelsesorgan panelrapporten, som ændret ved appelorganets rapport (»rapporterne om Argentina«) ⁽¹⁾, i tvisten om Den Europæiske Unions antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Argentina (DS473).
- (7) Den 28. februar 2018 vedtog tvistbilægelsesorganet også panelrapporten i tvisten om EU's antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Indonesien (DS480) (»rapporten om Indonesien«) ⁽²⁾. Hverken Indonesien eller EU appellerede denne rapport.
- (8) I rapporterne om Argentina og Indonesien (»rapporterne«) blev det bl.a. konstateret, at EU har handlet i modstrid med:
- artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale (antidumpingaftalen) ved at undlade at beregne produktionsomkostningerne for den undersøgte vare på grundlag af de fortegnelser, der føres af producenterne selv
 - antidumpingaftalens artikel 2.2 og artikel VI:1(b)(ii), i GATT 1994 ved at undlade at anvende produktionsomkostningerne i Argentina og Indonesien i forbindelse med beregningen af den normale værdi for biodiesel
 - antidumpingaftalens artikel 9.3 og artikel VI:2, i GATT 1994 ved at indføre en antidumpingtold, der er højere end den dumpingmargen, der skulle have været fastlagt i henhold til henholdsvis artikel 2 i antidumpingaftalen og artikel VI:1, i GATT 1994.
- (9) I rapporten om Indonesien konstaterede panelet desuden, at EU har handlet i modstrid med:
- Antidumpingaftalens artikel 2.2.2 (iii) og artikel 2.2 ved at undlade at fastsætte den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.
 - Antidumpingaftalens artikel 2.3 ved at undlade at beregne eksportprisen for én indonesisk eksporterende producent, P.T. Musim Mas, på grundlag af prisen for den importerede biodiesel — fremstillet af P.T. Musim Mas — ved første videresalg til uafhængige købere i EU.
 - Antidumpingaftalens artikel 3.1 og 3.2 ved ikke at fastslå, at der forelå et betydeligt prisunderbud, hvad angår importen fra Indonesien.
- (10) Panelet anbefalede, at DSB opfordrer EU til at bringe sine foranstaltninger i overensstemmelse med antidumpingaftalen og GATT 1994.
- (11) Efter rapporten om Argentina indledte Kommissionen en fornyet undersøgelse ⁽³⁾ i henhold til artikel 1, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/476 ⁽⁴⁾ (»den fornyede undersøgelse«). Ved indledningen af den fornyede undersøgelse meddelte Kommissionen, at den også fandt det hensigtsmæssigt at undersøge konsekvenserne af konklusionerne i rapporterne om Argentina for de foranstaltninger, der blev indført over for biodiesel fra Indonesien, da de retlige fortolkninger i rapporterne om Argentina også syntes at være relevante for undersøgelsen vedrørende Indonesien.
- (12) I løbet af den fornyede undersøgelse modtog Kommissionen en række bemærkninger fra interesserede parter, navnlig vedrørende anvendeligheden af fortolkningen af rapporterne om Argentina på foranstaltningerne over for biodiesel fra Indonesien. Kommissionen var af den opfattelse, at der var behov for mere tid til analysen af bemærkningerne vedrørende Indonesien, og besluttede at undlade at medtage en undersøgelse af Indonesien i ændringsforordningen og i stedet at lade den fornyede undersøgelse være åben, for så vidt angår Indonesien.
- (13) Den 18. september 2017 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 om ændring af forordningen om endelig told (»ændringsforordningen«), for så vidt angår de argentinske eksporterende producenter ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ WTO, appelorganets rapport, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R af 6. oktober 2016 og WTO, panelrapporten, WT/DS473/R af 29. marts 2016.

⁽²⁾ WTO, panelrapporten, WT/DS480/R af 25. januar 2018.

⁽³⁾ Indledningsmeddelelse angående de gældende antidumpingforanstaltninger over for importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien efter de henstillinger og afgørelser, der blev vedtaget af WTO's tvistbilægelsesinstans i tvisten om EU's antidumpingforanstaltninger over for biodiesel (DS473) (EUT C 476 af 20.12.2016, s. 3).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/476 af 11. marts 2015 om de foranstaltninger, Unionen kan træffe på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilægelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger (EUT L 83 af 27.3.2015, s. 6.)

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 af 18. september 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 239 af 19.9.2017, s. 9).

- (14) Rettens annullation af den dispositive del af forordningen om endelig told, for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter, påvirker også gyldigheden af ændringsforordningen. Eftersom ændringsforordningen ændrede en forordning, hvori den dispositive del er blevet annulleret, er ændringsforordningen også selv blevet ugyldig og finder ikke anvendelse på de pågældende eksporterende producenter.
- (15) Den 28. maj 2018 blev der offentliggjort en meddelelse ⁽¹⁾ om genoptagelse af den oprindelige undersøgelse vedrørende importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien, der førte til vedtagelsen af forordningen om endelig told (»meddelelsen«). Samtidig blev den igangværende fornyede undersøgelse vedrørende Indonesien afsluttet.
- (16) I henhold til Domstolens praksis kan proceduren for at erstatte en annulleret retsakt genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte. Unionens institutioner har, når de således efterkommer dommene, mulighed for at afhjælpe de aspekter af forordningen om endelig told, som førte til annullationen heraf, for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter ⁽²⁾.
- (17) Kommissionen bør være opmærksom på ikke blot den dispositive del af dommene, men også de præmisser, der førte til disse domme og udgjorde deres afgørende grundlag, for så vidt som de var nødvendige for at fastslå den nøjagtige betydning af den dispositive del. Andre konklusioner i forordningen om endelig told, som ikke blev anfægtet inden for de fastsatte tidsfrister, eller som blev anfægtet, men afvist af Retten og således ikke førte til annullering af forordningen om endelig told, er derfor stadig gældende ⁽³⁾.
- (18) For at opfylde sine forpligtelser besluttede Kommissionen at genoptage den nuværende antidumpingprocedure på netop det punkt, hvor ulovligheden indtraf, og på den måde revurdere den metode, der blev anvendt til at beregne en normal værdi.
- (19) Meddelelsens anvendelsesområde omfatter begrundelsen i Rettens domme, hvad angår de pågældende eksporterende producenter og muligheden for at lade alle eksporterende producenter fra Argentina og Indonesien være omfattet af konklusionerne. Endvidere tog Kommissionen hensyn til konklusionerne fra WTO's paneler og fra appelorganet, både hvad angår Argentina og Indonesien for at bringe de foranstaltninger, der var uforenelige med WTO-forpligtelserne, i fuld overensstemmelse med WTO-aftalerne, i overensstemmelse med artikel 19.1 i tvistbilægelsesforståelsen.
- (20) I meddelelsen opfordrede Kommissionen de pågældende eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen til at give deres synspunkter til kende skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (21) Alle parter, som anmodede om det inden for denne frist, og som påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik lejlighed til at blive hørt.
- (22) Der blev modtaget indlæg fra European Biodiesel Board (EBB), fem eksporterende producenter i Indonesien og fra de indonesiske myndigheder.

2. GENNEMFØRELSE AF RETTENS DOMME OG AF WTO-KONKLUSIONERNE

- (23) Kommissionen har mulighed for at afhjælpe de aspekter af forordningen om endelig told, som førte til annullationen heraf, og samtidig lade de dele af vurderingen, som ikke påvirkes af dommene ⁽⁴⁾, forblive uændrede.
- (24) Som angivet i meddelelsen revurderede Kommissionen derudover den oprindelige undersøgelses endelige konklusioner under hensyntagen til konklusionerne fra WTO's paneler og appelorganet, både hvad angår Argentina og Indonesien. Kommissionen besluttede at lade alle eksporterende producenter fra Argentina og Indonesien være omfattet af konklusionerne. Denne revurdering var baseret på oplysninger, der var indhentet i den oprindelige undersøgelse og i den fornyede undersøgelse, samt på oplysninger, der blev modtaget fra de interesserede parter efter offentliggørelsen af meddelelsen.
- (25) Én indonesisk eksporterende producent, Wilmar, gjorde både før og efter fremlæggelsen af oplysninger gældende, at der ikke er noget retligt grundlag for at genoptage undersøgelsen, hvad angår Wilmar, eftersom Retten

⁽¹⁾ Meddelelse om Rettens domme af 15. september 2016 i sagerne T-80/14, T-111/14 til T-121/14 og T-139/14 vedrørende Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien og efter de henstillinger og afgørelser, der blev vedtaget af Verdenshandelsorganisationens tvistbilægelsesinstans i tvisterne DS473 og DS480 (tvisterne vedrørende EU's antidumpingforanstaltninger over for biodiesel) (EUT C 181 af 28.5.2018, s. 5).

⁽²⁾ Sag C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147.

⁽³⁾ Sag C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, præmis 87.

⁽⁴⁾ Sag C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147.

annullerede hele forordningen om endelig told for denne virksomhed. I henhold til artikel 266 i TEUF har en institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, dog pligt til at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af dommen fra Den Europæiske Unions Domstol. Endvidere skal EU sørge for, at de antidumpingforanstaltninger, der er indført over for importen af biodiesel fra Indonesien og Argentina, er i overensstemmelse med de henstillinger og afgørelser, der er indeholdt i WTO-rapporterne. For at undersøge, hvilke foranstaltninger der bør træffes for at efterkomme Rettens domme og WTO's afgørelser, var det nødvendigt at genoptage undersøgelsen på det tidspunkt, hvor den ulovlighed, der blev konstateret for begge lande og for alle de pågældende eksporterende producenter, fandt sted. Hvorvidt en foranstaltning er annulleret helt eller delvist, er irrelevant for spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen som følge heraf igen skal undersøge alle aspekter af den undersøgelse, der gik forud for den annullerede retsakt. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

- (26) Den oprindelige undersøgelse af spørgsmålet om dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 2011 til 30. juni 2012 (»undersøgelsesperioden«). Hvad angår de relevante parametre inden for rammerne af skadesvurderingen blev oplysninger dækkende perioden fra den 1. januar 2009 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«) analyseret.

3. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (27) Den pågældende vare er fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i ren form eller i blandinger, med oprindelse i Argentina og Indonesien, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 og ex 3826 00 90 (»den pågældende vare«, almindeligvis omtalt som »biodiesel«).
- (28) Hverken Rettens domme eller rapporterne påvirker de konklusioner, der er beskrevet i betragtning 16 til 27 i forordningen om endelig told vedrørende den pågældende vare og samme vare.

4. FASTSÆTTELSE AF DEN NORMALE VÆRDI OG BEREKNING AF DUMPINGMARGERNE

- (29) Kommissionen revurderede den oprindelige undersøgelses konklusioner, hvad angår justering af omkostninger, loft over fortjeneste og dobbelttælling.

4.1. Justering af omkostninger

- (30) Rettens domme og WTO's konklusioner (nævnt i betragtning 8) vedrører alle den justering af omkostninger, der blev foretaget af EU-institutionerne i forordningen om endelig told.
- (31) Som nævnt i betragtning 28 i forordningen om endelig told fastsatte Kommissionen, at den normale værdi skulle beregnes, eftersom hjemmemarkedssalget ikke blev anset for at have fundet sted i normal handel. Denne konklusion er ikke blevet bestridt og er fortsat gældende. Ej heller anfægtede nogen interesserede parter konklusionen i løbet af denne fornyede undersøgelse.
- (32) I betragtning 29 til 34 i forordningen om endelig told fastslog Kommissionen, at forskellen mellem de eksportafgifter, der er indført af Indonesien på det vigtigste råmateriale (rå palmeolie i Indonesien og sojabønneolie og sojabønner i Argentina), og dem, der blev opkrævet for det færdige produkt (biodiesel), pressede de indenlandske priser i Indonesien og Argentina, og at dette derfor burde tages med i betragtning ved beregningen af den normale værdi.
- (33) Ved beregningen af den normale værdi erstattede Kommissionen som følge heraf omkostningerne til det vigtigste råmateriale i de eksporterende producenters fortegnelser med de referencepriser, der offentliggøres af de relevante myndigheder i de pågældende lande.
- (34) Endvidere har Kommissionen baseret sine konklusioner i den oprindelige undersøgelse på den fortolkning, at antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1 tillader den undersøgende myndighed at afslå at anvende de eksporterende producenters fortegnelser, hvis myndigheden fastslår, at de enten i) er i modstrid med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (generally accepted accounting principles — »GAAP«) eller ii) ikke på rimelig vis afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktionen og salget af den pågældende vare (betragtning 42 og 72 i forordningen om endelig told).
- (35) I rapporterne for både Argentina og Indonesien er panelet og appelorganet af den opfattelse, at Kommissionen ikke havde et tilstrækkeligt retsgrundlag i henhold til artikel 2.2.1.1 til at konkludere, at de indonesiske og argentinske producenters fortegnelser ikke på rimelig vis afspejler omkostningerne forbundet med produktion og salg af biodiesel, eller til at se bort fra de relevante omkostninger i disse fortegnelser i forbindelse ved beregningen af den normale værdi for biodiesel.

- (36) Efter rapporterne om Argentina genbereggede Kommissionen den normale værdi for de eksporterende producenter i Argentina efter den metode, der er beskrevet i betragtning 40-49 vedrørende Argentina i forordningen om midlertidig told (⁽¹⁾). Som forklaret i betragtning 11-12 genbereggede Kommissionen også oprindeligt den normale værdi for de eksporterende producenter i Indonesien efter den metode, der er beskrevet i betragtning 60-65 vedrørende Indonesien i forordningen om midlertidig told (⁽¹⁾). For begge landes vedkommende anvendte Kommissionen nu igen denne metode.
- (37) I de bemærkninger, EBB fremlagde efter genoptagelsen af denne sag, fremførte de, at rapporterne ikke afskærer Kommissionen fra at anvende en justering for omkostninger til råmaterialer i forbindelse med beregningen af den normale værdi, hvis det er behørigt begrundet. Den samme påstand blev fremsat under den fornyede undersøgelse efter rapporterne om Argentina og blev afvist af Kommissionen, da det ikke ville være i overensstemmelse med konklusionerne i rapporterne, som forklaret i betragtning 43-53 i ændringsforordningen. Da denne forklaring stadig er gyldig efter rapporten om Indonesien fortsatte Kommissionen med at afvise denne påstand.
- (38) Af de årsager, der er beskrevet i betragtning 44 og 64 i forordningen om midlertidig told, blev hjemmemarkedssalget ikke i nogen af landene anset for at have fundet sted i normal handel, og den normale værdi af samme vare måtte beregnes i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6. Dette blev gjort ved at lægge de justerede produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden sammen med de afholdte salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«) samt en rimelig fortjenstmargen.
- (39) Som forklaret i betragtning 46 og 65 i forordningen om midlertidig told mente Kommissionen, at beløbet til fortjeneste ikke kunne baseres på de faktiske oplysninger fra de stikprøveudtagne virksomheder i Indonesien. Derfor blev det beløb, der var blevet anvendt som fortjeneste, da den normale værdi blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), fastsat ud fra den rimelige fortjeneste, som en ung, innovativ og kapitalintensiv erhvervsgren af denne type kunne opnå under normale konkurrenceforhold på et frit og åbent marked, dvs. 15 % af omsætningen.
- (40) I WTO-sagerne om Argentina og Indonesien blev fastsættelsen af en fortjeneste på 15 % anfægtet af begge lande, der hævdede, at dette beløb ikke var baseret på en »rimelig metode« som krævet i antidumpingaftalens artikel 2.2.2 (iii). I begge sager fastslog WTO-instanserne, at EU ikke havde handlet i modstrid med antidumpingaftalen i denne henseende. Det beløb til fortjeneste, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi, forbliver derfor 15 %.
- (41) Én eksporterende producent fra Indonesien, PT Cermerlang Energi Perkasa, fremførte i sin bemærkning, at Kommissionen burde basere sine beregninger på oplysningerne fra producenterne i stikprøven eller under alle omstændigheder ikke automatisk anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c). Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog producenten påstanden. Som forklaret i betragtning 40 konstaterede WTO-instanserne dog, at Kommissionens henvisning til og anvendelse af denne artikel ikke var i modstrid med WTO-reglerne. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

4.2. Loft over fortjeneste

- (42) Selv om WTO-panelet stadfæstede EU's fastsættelse af beløbet for fortjenesten i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.2 (iii), blev det konstateret i rapporten om Indonesien, at når en myndighed fastsætter fortjenesten på grundlag af enhver anden rimelig metode i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), kræves det i henhold til antidumpingaftalen, at det sikres, at denne fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori i dette land. Panelet mente ikke, at EU havde fastsat et sådant loft over fortjenesten.
- (43) For at fastsætte det nødvendige loft over fortjenesten i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.2 (iii), er det nødvendigt at fastlægge, hvilke virksomheder der fremstiller varer, der betragtes som henhørende under »den samme generelle kategori« som biodiesel.
- (44) I rapporten om Indonesien anførte panelet i punkt 7.62, at »antidumpingaftalens artikel 2.2.2 (iii) ikke indeholder nogen særlige krav om en undersøgelsesmyndighed med hensyn til definitionen af, hvilke varer der betragtes som henhørende under den samme generelle kategori af varer, med henblik på at fastsætte »den fortjeneste, der normalt opnås ved salg«. Vi er enige med Den Europæiske Union om, at der ikke er nogen forpligtelse til at fortolke anvendelsesområdet for varer i samme generelle kategori bredt«. I punkt 7.63 tilføjede panelet, at »efter vores opfattelse kan en rimelig og objektiv myndighed konkludere, at den samme generelle kategori af varer er en smallere kategori«.

(¹) EUT L 141 af 28.5.2013, s. 6.

- (45) På grundlag af konklusionerne i rapporten om Indonesien gennemgik Kommissionen igen de oplysninger, der var tilgængelige, og som kunne bruges til at fastlægge et loft over fortjenesten, både hvad angår Argentina og Indonesien. Kommissionen bemærkede, at der er to datasæt til rådighed, som ville henhøre under samme generelle kategori af varer.
- (46) Det første datasæt blev indgivet af virksomhederne i stikprøven i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. I antidumpingaftalens artikel 2.2.2 fastsættes det, at beløbet til fortjeneste for »den undersøgte eksportør eller producent« i henhold til artikel 2.2.2 (iii) maksimalt kan være den fortjeneste, som normalt opnås af »andre eksportører eller producenter ved salg af varer i samme generelle kategori«. Den smalleste fortolkning af den samme generelle kategori af varer i henhold til denne artikel ville være begrænset til nøjagtig den samme vare, dvs. biodiesel. De data, der er nødvendige for at beregne loftet over fortjenesten, baseret på den fortjeneste, som producenter af biodiesel i Indonesien og Argentina opnåede, er let tilgængelige for Kommissionen, eftersom de blev indgivet til Kommissionen af de virksomheder, der indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse.
- (47) Den omstændighed, at den fortjeneste, de stikprøveudtagne virksomheder faktisk opnåede, ikke blev anvendt til at fastsætte en fortjenstmargen for hver af disse producenter i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, forhindrer ikke Kommissionen i at anvende disse data til at fastsætte loftet over fortjenesten i henhold til artikel 2, stk. 6, litra c). Dette følger af ordlyden i punkt 7.65 i panelets rapport om Indonesien, hvor panelet ikke er enig i argumentet om, at »den fortjeneste, der normalt opnås« i antidumpingaftalens artikel 2.2.2 (iii), betyder, at en undersøger kan se bort fra den fortjeneste, der opnås ved salg, der ikke anses for at være forenelige med normal kommerciel praksis. En indonesisk eksporterende producent, PT Cermerlang Energi Perkasa, fremførte også i sine bemærkninger, at ud fra rapporten om Indonesien må Kommissionen ikke — ved beregningen af loftet over fortjeneste — se bort fra fortjenesten fra hjemmemarkedssalget af biodiesel i Indonesien, idet sidstnævnte ikke betragtes som havende fundet sted i normal handel.
- (48) Ved anvendelse af denne snævre fortolkning af varekategorien, biodiesel, beregnede Kommissionen loftet over fortjenesten for en individuel producent ved at anvende beløbet for den fortjeneste, som de øvrige producenter, der var omfattet af undersøgelsen, havde opnået. For at beregne fortjenesten for den indonesiske producent Wilmar anvendtes eksempelvis den vejede gennemsnitlige fortjeneste, der blev opnået af de øvrige undersøgte og efterprøvede indonesiske producenter P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas og P.T. Pelita. Omvendt blev der for P.T. Ciliandra anvendt den vejede gennemsnitlige fortjeneste, der blev opnået af Wilmar, P.T. Musim Mas og P.T. Pelita. Der blev anvendt samme metode til beregning af loftet over fortjenesten for de undersøgte og efterprøvede argentinske producenter.
- (49) Det andet datasæt omfatter data fra andre producenter end dem, der er omfattet af undersøgelsen, og som blev fremsendt til Kommissionen i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. En af de indonesiske producenter, der blev undersøgt på daværende tidspunkt, fremlagde data fra en forretningsmæssigt forbundet virksomhed for salget af blandinger af biodiesel og mineralsk diesel samt salget af dieselbrændstof og skibsbrændstof (»andre brændstoffer«). Fortjenstmargenen i forbindelse med disse salg blev indberettet til at være 10,2 %. Hvis den var blevet anvendt som loft over fortjenesten, ville denne fortjenstmargen sandsynligvis enten have medført ingen eller ubetydelige dumpingmargener for alle virksomheder i Indonesien. Disse ikkeverificerede oplysninger blev dog kun indgivet for én producent i Indonesien, mens tilsvarende data for andre producenter i Indonesien og Argentina ikke blev stillet til rådighed for Kommissionen. Eftersom de tilgængelige data derfor ikke kan anvendes på en konsekvent måde for begge lande, betragtede Kommissionen det som værende uhensigtsmæssigt at anvende data fra blot én producent i ét land til at fastsætte loftet over fortjenesten. Derudover var det ikke muligt for Kommissionen inden for den tid, der var til rådighed efter genoptagelsen af undersøgelsen, at efterprøve nøjagtigheden af de indgivne data og de tilgrundliggende beregninger. Eftersom dumpingens størrelse lå under bagatelgrænsen (som forklaret i betragtning 62) og undersøgelsen derfor blev afsluttet for alle virksomheders vedkommende, anså Kommissionen det uanset hvad for at være unødvendigt at anvende de ikkeverificerede indrapperede oplysninger om fortjeneste på salget af blandinger af biodiesel og mineralsk diesel med henblik på at fastsætte loftet over fortjenesten. Kommissionen anså det i stedet for at være mere hensigtsmæssigt at anvende de oplysninger, der var indgivet og verificeret under den oprindelige undersøgelse.
- (50) To eksporterende producenter i Indonesien, Wilmar og PT Pelita Agung Agrindustri, samt de indonesiske myndigheder hævdede, at Kommissionens skønsmargen ved udvælgelsen af dataene, der blev anvendt til at fastsætte loftet over fortjenesten, er begrænset af konklusionerne i panelets rapport om Indonesien. Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog Wilmar dette argument. Ifølge disse interesserede parter skal Kommissionen enten anvende beløbene for fortjeneste på salg af blandinger af biodiesel med mineralsk diesel eller den opnåede fortjeneste på salg af dieselbrændstof og skibsbrændstof. Der er dog intet i rapporten om Indonesien, der forhindrer Kommissionen i at anvende andre tilgængelige relevante oplysninger. Panelet fastslår i punkt 7.70, at »EU's myndigheder kunne have taget hensyn til dette salg ved fastsættelsen af loftet over fortjenesten«, og i punkt 7.72, at »EU's myndigheder burde have taget hensyn til salget af dieselbrændstof og skibsbrændstof fra [[**]] med henblik på fastsættelse af loftet over fortjenesten«. Panelets anvendelse af formuleringen »kunne« og

»burde« i rapporten om Indonesien antyder, at panelet mener, at Kommissionen var nødt til at overveje, hvorvidt disse oplysninger kunne anvendes til at fastsætte et loft over fortjenesten, snarere end at se bort fra disse oplysninger baseret på en ukorrekt fortolkning af udtrykket »den fortjeneste, der normalt opnås«. Overvejsen omkring disse salg er nu medtaget i betragtning 49, og det blev hverken fundet hensigtsmæssigt eller nødvendigt at anvende disse specifikke salg.

- (51) I sine indlæg fremlagde EBB et alternativt datasæt, som Kommissionen kunne anvende til at beregne et loft over fortjenesten. Disse data vedrørte tre virksomheder, der hverken producerede eller solgte den pågældende vare i nogen af de undersøgte lande i løbet af undersøgelsesperioden. På grundlag af offentligt tilgængelige data og oplysninger fra to af de eksporterende producenter i Indonesien var det tydeligt, at ingen af de tre virksomheder er baseret i Indonesien, men i stedet i Malaysia og Singapore. EBB's fremsendte data er aggregerede data hentet fra årsrapporter og/eller resultater fra de relevante virksomheder og dækker muligvis over fortjenstmargener for et bredt varesortiment og for forretningsmæssigt forbundne virksomheder.
- (52) Kommissionen var ikke enig i, at disse data var hensigtsmæssige i forbindelse med at fastsætte et loft over fortjenesten. Disse virksomheders vigtigste varer er palmeolie og varer såsom fedtsyrer, glycerin, gødning, sukker og melasse, stearin, kakaosmør og oliekemikalier. Nogle virksomheder leverer også ikkeforbundne tjenester såsom drift af beboelsejendomme, likviditetsstyring eller vedligeholdelse af jernbanen. Disse virksomheders varer kan ikke anses for at henhøre under den samme generelle varekategori som den pågældende vare, biodiesel. Dette er navnlig tilfældet for varen palmeolie, eftersom dette er den råvare, der anvendes som input til fremstilling af biodiesel. Kommissionen mener, at medtagelsen af denne vare i samme generelle kategori som biodiesel ville indebære en alt for bred fortolkning af denne kategori. Kommissionen afslog derfor at anvende de foreslåede data.
- (53) I en nyligt afsluttet antidumpingundersøgelse vedrørende importen af biodiesel fra Indonesien til USA beregnede de amerikanske myndigheder en fortjenstmargen på 6,15 %⁽¹⁾. Kommissionen undersøgte, om dette tal kunne bruges som et loft over fortjenesten. Eftersom det var indhentet fra regnskaberne hos en producent, der var beliggende i Tyskland, kunne Kommissionen dog heller ikke bruge disse data.
- (54) Alt i alt følger den metode, der er beskrevet i betragtning 46-48, logikken i antidumpingaftalens artikel 2.2.2 (iii), og der anvendes kendte data, som er til rådighed for Kommissionen, uden at der er behov for yderligere undersøgelser. Derfor anses denne metode for at være den mest hensigtsmæssige i denne sag.
- (55) Denne metode giver følgende resultater. For Argentinas vedkommende havde alle de involverede producenter opnået en reel fortjenstmargen på over de 15 %, der — som anført i betragtning 39-40 — blev anvendt i den oprindelige undersøgelse. Et vægtet gennemsnit af enhver kombination af disse fortjenstmargener ville derfor også altid resultere i et loft over fortjenesten på over 15 %. Dette betyder, at den fortjenstmargen på 15 %, der blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse, er lavere end de individuelle lofter over fortjenesten og er derfor den fortjenstmargen, der skal anvendes ved beregningerne af dumpingmargenerne.
- (56) For Indonesiens vedkommende lå de fortjenstmargener, der reelt blev opnået af de producenter, der var omfattet af undersøgelsen, også på over 15 % for alle på nær én virksomhed. Eftersom der blev anvendt et vejte gennemsnit til at beregne de individuelle lofter over fortjenesten, medfører denne fortjenstmargen på under 15 % et loft over fortjenesten for visse producenter på under 15 %, hvilket nødvendiggør en nedjustering af nogle af de fortjenstmargener, der blev anvendt til beregningen af dumpingmargenerne. For én virksomhed var loftet over fortjenesten på over 15 %, hvilket betyder, at det stadig er fortjenstmargenen på 15 %, der skal anvendes. De andre tre virksomheder har et loft over fortjenesten på under 15 %, hvilket betyder, at de fortjenstmargener, der anvendes til at beregne den normale værdi, ikke kan være højere end dette loft. Anvendelsen af metodologien fører til følgende resultater:

Tabel 1

Virksomhed	Fortjenstmargen
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

⁽¹⁾ United States Department of Commerce, Investigation A-560-830, Memorandum, »Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination — Wilmar Trading Pte. Ltd.«, 20 February 2018.

4.3. Dobbelttælling

- (57) I rapporten om Indonesien konstaterede panelet, at EU havde undladt at beregne eksportprisen for én indonesisk eksporterende producent, P.T. Musim Mas, på grundlag af prisen for den importerede biodiesel — fremstillet af P.T. Musim Mas — ved første videresalg til uafhængige købere i EU, som fastsat i antidumpingaftalens artikel 2.3.
- (58) En bestemt type biodiesel (biodiesel baseret på fedtsyredestillat af palme) er berettiget til at blive »dobbelttalt« med henblik på overholdelse af EU's obligatoriske mål for blanding af biodiesel. Af denne grund behøver EU-blandingsproducenter kun bruge halvt så meget af denne type biodiesel for at overholde EU's obligatoriske mål for blanding af biodiesel. Eftersom denne form for biodiesel således er mere værdifuld for kunderne, kan en producent af denne biodiesel opkræve en tillægspris af kunden. I dette specifikke tilfælde vedrører spørgsmålet om dobbelttælling visse former for eksport fra P.T. Musim Mas til kunder i Italien. I den oprindelige undersøgelse så EU bort fra denne tillægspris i beregningen af eksportprisen for biodiesel.
- (59) I lyset af konklusionerne fra WTO om, at EU havde gjort uret i at se bort fra denne tillægspris, der blev betalt af kunder i Italien, genvurderede Kommissionen sine beregninger og justerede eksportprisen for P.T. Musim Mas i overensstemmelse hermed.

4.4. Genberegnete dumpingmargener

- (60) Toldsatserne for alle indonesiske og argentinske eksportører som revideret i lyset af Rettens domme samt konklusionerne og henstillingerne i rapporterne om Indonesien og Argentina, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, er som følger:

Tabel 2

Land	Virksomhed	Dumpingmargen
Indonesien	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentina	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca; Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

- (61) I lyset af de høje negative dumpingmargener for to af de fire stikprøveudtagne indonesiske virksomheder efterprøvede Kommissionen, hvorvidt den vejede gennemsnitlige landsdækkende dumpingmargen — under hensyntagen til de negative margener — lå over bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 3.
- (62) Omfanget af dumping i den indonesiske stikprøve var, udtrykt som en procentdel af cif-eksportværdien, på 1,6 %, dvs. under bagatelgrænsen på 2 %.
- (63) Da dumping på landsplan ligger under bagatelgrænsen, bør undersøgelsen afsluttes for så vidt angår importen af biodiesel fra Indonesien uden foranstaltninger.

5. REVIDEREDE KONKLUSIONER VEDRØRENDE SKADE PÅ BASIS AF RAPPORTERNE

- (64) I rapporterne om Argentina blev det bl.a. konkluderet, at EU havde handlet i modstrid med antidumpingaftalens artikel 3.1 og 3.4 i forbindelse med undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den hjemlige erhvervsgren, i det omfang de vedrører produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse.
- (65) I den ændringsforordning, der blev vedtaget efter rapporterne om Argentina, blev dette behandlet i betragtning 87-123 ⁽¹⁾. Hverken Rettens domme eller rapporten om Indonesien indeholder nogen konklusioner, der ville nødvendiggøre en revurdering af denne analyse, som derfor stadig gælder.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 af 18. september 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 239 af 19.9.2017, s. 9).

- (66) I løbet af den oprindelige undersøgelse blev det anset for hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af importen fra Argentina og Indonesien, eftersom betingelserne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var opfyldt på daværende tidspunkt. Konklusioner vedrørende skade og årsagssammenhæng blev derfor baseret på de kombinerede virkninger af importen af biodiesel fra begge lande. Disse betingelser er dog ikke længere opfyldt, eftersom det blev fastslået, at det landsdækkende dumpingniveau for Indonesien lå under bagatelgrænsen på 2 %.
- (67) Det er derfor nødvendigt at fastslå, om en analyse af årsagssammenhængen, begrænset til dumpingimporten af biodiesel fra Argentina, ville føre til den konklusion, at der er årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

5.1. Konklusioner vedrørende skade

- (68) Den metodologi, der ligger til grund for skadesanalysen i forordningen om endelig told, påvirkes ikke af Rettens domme eller rapporten om Indonesien, for så vidt angår Argentina. De relevante konklusioner i forordningen om endelig told forbliver derfor gyldige.
- (69) Den samlede EU-produktion udgjorde ca. 9 052 871 ton i den betragtede periode, mens EU-forbruget af biodiesel steg med 5 %. Importmængderne fra Argentina steg med i alt 41 % i den betragtede periode, mens markedsandelen steg fra 7,7 % til 10,8 % i samme periode. Selv om priserne på importen af biodiesel fra Argentina steg i den betragtede periode, lå de stadig under EU-erhvervsgrenens priser i samme periode. Forskellen mellem de argentinske priser og EU-priserne, udtrykt i procent af EU-erhvervsgrenens vejede gennemsnitspris (ab fabrik), dvs. prisunderbudsmargenen, lå på mellem 4,5 % og 9,1 %. Selv om EU-erhvervsgrenens rentabilitet var på 3,5 % i 2009, faldt den efterfølgende og blev til tab på op til – 3,5 % i den oprindelige undersøgelsesperiode (1. juli 2011-30. juni 2012).
- (70) Analysen i forordningen om endelig told viste, at EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5. Mens forbruget voksede, mistede EU-erhvervsgrenen markedsandel og rentabilitet. Samtidig voksede markedsandelen for importen, som underbød EU-producenternes priser.

5.2. Reviderede konklusioner vedrørende årsagssammenhæng

- (71) Som forklaret i punkt 5.1. blev det konstateret, at al import fra Argentina til Unionen foregik til dumpingpriser i undersøgelsesperioden. Konklusionerne i forordningen om endelig told viste også, at mængden af dumpingimporten til lave priser fra Argentina steg betragteligt (41 % i den betragtede periode), hvilket resulterede i en stigning i markedsandelen på 3 procentpoint ved udgangen af den pågældende periode.
- (72) På trods af en stigning i forbruget på 5 % tabte EU-erhvervsgrenen 5,5 procentpoint af markedsandelen i den betragtede periode. Selv om de gennemsnitlige priser på dumpingimporten fra Argentina steg med 54 % i den betragtede periode, lå de stadig væsentligt under EU-erhvervsgrenens priser i samme periode. Dumpingimporten underbød EU-erhvervsgrenens priser med en gennemsnitlig prisunderbudsmargen på 8 % i undersøgelsesperioden.
- (73) Eftersom undersøgelsen blev afsluttet for så vidt angår Indonesien, som forklaret i betragtning 60-63, er det nødvendigt at vurdere importen fra Indonesien særskilt som en anden faktor, der også kan have forvoldt skade.
- (74) De reviderede tal for importen fra tredjelande (herunder Indonesien) giver følgende overblik:

Tabel 3

		2009	2010	2011	UP
EU-producenternes salg	Salgsmængde (ton)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Indeks 2009 = 100	100	102	90	98
	Markedsandel	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Indeks 2009 = 100	100	98	90	94

		2009	2010	2011	UP
Import fra Argentina	Import i alt (ton)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	138	167	148
	Markedsandel	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	135	167	141
Import fra Indonesien	Import i alt (ton)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	314	689	631
	Markedsandel	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	303	689	600
Andre tredjelande	Import i alt (ton)	699 541	256 327	161 973	175 370
	<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	37	23	25
	Markedsandel	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	35	23	24

- (75) Der var et betydeligt fald i importen fra USA, Norge og Sydkorea efter indførelsen af foranstaltninger over for importen fra USA i 2009 og efter en antiomgåelsesundersøgelse vedrørende import afsendt fra Canada i 2010. Derimod steg andelen for importen fra Indonesien fra 1,4 % til 8,5 %, hvilket svarer til en stigning på 500 % i den betragtede periode. Samtidig oplevede EU-erhvervsgrenen et fald i markedsandel fra 84,7 % til 79,2 %.
- (76) På tilsvarende vis blev importen fra Indonesien mere end firdoblet i løbet af den pågældende periode, mens EU-erhvervsgrenens salg faldt. En nærmere undersøgelse viser, at i 2010 steg salgsmængden for importen fra Indonesien med 214 %. Samme år steg EU-erhvervsgrenens salgsmængder dog med 2 %. Det er først i det følgende år, at EU-erhvervsgrenens salgsmængder reduceredes drastisk, hvilket faldt sammen med en yderligere stigning på 119 % i importen fra Indonesien fra 2010 til 2011.

Tabel 4

Pris pr. ton (EUR)	2009	2010	2011	UP
EU	797	845	1 096	1 097
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	106	137	138
Argentina	629	730	964	967
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	116	153	154
Indonesien	597	725	864	863
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	121	145	145
Andre tredjelande (undtagen Indonesien)	527	739	1 037	1 061
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	140	197	201

- (77) Desuden var de gennemsnitlige priser for importen fra Indonesien meget lavere end både EU-erhvervsgrenens priser og priserne på den argentinske import i hele den betragtede periode. Da der er visse forskelle mellem varen fra Indonesien og varen på EU-markedet, skal denne eksportpris dog tilpasses for at afspejle konkurrenceforholdet mellem de to.

- (78) I betragtning 93-97 i forordningen om midlertidig told havde Kommissionen anvendt en prisjustering på grundlag af prisforskellen på EU-markedet mellem salget af biodiesel med koldfilterpunkt 13 (den indonesiske kvalitet) og salget af biodiesel med koldfilterpunkt 0 (EU-kvaliteten). Selv efter denne justering underbød de indonesiske eksportpriser stadig EU-erhvervsgrenens priser med 4 %.
- (79) I rapporten om Indonesien konstaterede panelet dog i punkt 7.158-7.159, at denne tilpasning af priserne ikke i tilstrækkelig grad afspejler »kompleksiteterne i konkurrenceforholdene« mellem den importerede indonesiske biodiesel og det blandingprodukt, EU-erhvervsgrenen sælger. Panelet gav ikke en mere præcis vejledning vedrørende metoden til at måle dette forhold.
- (80) Kommissionen bemærkede, at der er mange forskellige muligheder for at blande forskellige typer biodiesel med den indonesiske biodiesel for at få en sammenlignelig EU-vare. Det er derfor ikke praktisk muligt at beregne prisoplysninger for disse forskellige typer biodieselm blandinger i undersøgelsesperioden. Desuden finder de europæiske biodieselproducenter, at den oprindelige prisjustering, der førte til en underbudsmargen på 4 %, afspejler konkurrenceforholdet korrekt. Slutteligt anførte panelet selv i punkt 7.159, at en mere kompleks analyse stadig kunne have ført til konklusionen om, at importen fra Indonesien i betydelig grad underbød priserne på EU-erhvervsgrenens blandingprodukt. Kommissionen konkluderede derfor, at den indonesiske eksport underbød EU-priserne med mindst 4 % i undersøgelsesperioden.
- (81) Med henblik på at fastslå en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen, skal det dokumenteres, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, at dumpingimporten har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, samtidig med at den skade, der er forvoldt af andre kendte faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten. Begrebet årsagssammenhæng fortolkes på en WTO-forenelig måde, hvilket vil sige, at det er nødvendigt at fastslå, at der er en reel og væsentlig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, som den indenlandske erhvervsgren forvoldes ⁽¹⁾. I betragtning 189 i forordningen om endelig told konkluderes det, at der ikke var bevis for, at virkningerne fra andre faktorer — hverken betragtet hver for sig eller samlet — var i stand til at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Argentina og Indonesien tilsammen og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (82) I lyset af de faktiske omstændigheder og den reviderede analyse (beskrevet i betragtning 71-80) efter begrænsningen af analysen til kun at omfatte importen fra Argentina, var det dog også nødvendigt at revidere denne konklusion.
- (83) I undersøgelsesperioden kom næsten halvdelen af al import til Unionen fra Indonesien til en pris, der var lavere end både EU-erhvervsgrenens og de argentinske priser. Endnu vigtigere er det, at den eksponentielle stigning i importmængden fra Indonesien såvel som dennes markedsandel har bidraget betydeligt til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (84) Virkningerne af den indonesiske eksport kom i tillæg til de øvrige faktorer, der blev påvist i forordningen om midlertidig told, heriblandt EU-erhvervsgrenens overkapacitet og selvforskyldt skade (betragtning 132-140 i forordningen om midlertidig told).
- (85) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at virkningerne af importen af biodiesel fra Indonesien til Unionen og de øvrige faktorer, der er nævnt i den foregående betragtning, bidrog til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i et sådant omfang, at det ikke kan fastslås, at der er en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Argentina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (86) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede EBB, at karakteren af den skade, der forvoldtes af andre faktorer, herunder importen fra Indonesien, ikke svækkede årsagssammenhængen mellem den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og importen fra Argentina. EBB hævdede desuden, at Kommissionen havde anvendt et fejlagtigt grundlag i sin analyse, som angiveligt var baseret på den antagelse, at dumpingimport fra Argentina burde have været den væsentligste eller eneste årsag til væsentlig skade, og ikke blot en af årsagerne til skade. Ifølge EBB ville det være tilstrækkeligt til at påvise, at importen fra Argentina havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, uden at den behøvede at være den eneste eller største årsag til den forvoldte skade.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med WTO-afgørelsen i sagen »EU — Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalate from Pakistan«, hvor appelorganet fastslog, at »Det vigtigste mål i en analyse af årsagssammenhængen, jf. SCM-aftalens artikel 15.5, er, at en undersøgende myndighed fastslår, om der er en »reel og væsentlig årsagssammenhæng« mellem den subsidierede import og den skade, der er påført den indenlandske erhvervsgren« (Appelorganets rapport, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R af 16. maj 2018, punkt 5.226).

I betragtning af at importmængden fra Argentina i den betragtede periode (2009 — medio 2012) var større end importen fra Indonesien, og eftersom det argentinske underbud af EU-erhvervsgrenens priser med 8 % var højere end det indonesiske underbud på 4 %, havde importen fra Argentina ifølge EBB's opfattelse en tydelig negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, hvilket er tilstrækkeligt til at påvise en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Argentina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

- (87) I denne forbindelse peger Kommissionen først og fremmest på, at den allerede har redegjort for den anvendte retsstandard i betragtning 81. I den betragtning er der ingen omtale af begreberne »væsentligste« eller »primære« årsag til analysen af årsagssammenhængen. Retsstandarden er baseret på grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, hvori det fastsættes, at det skal påvises, at dumpingimporten forvolder skade, mens andre kendte faktorer også bør undersøges for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten. For det andet kan der ikke findes støtte i retsgrundlaget for EEB's påstande om, at den afgørende test ville være, hvorvidt dumpingimporten har haft en »negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen«. Den relevante juridiske test er derimod at fastslå, om der var en »reel og væsentlig sammenhæng« mellem dumpingimporten fra Argentina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (88) Kommissionen er af den opfattelse, at de faktiske omstændigheder i sagen ikke gør det muligt at drage en sådan konklusion. Da EU-erhvervsgrenen oplevede en betydelig import fra Argentina i 2009, men kun små mængder fra Indonesien, lå dens rentabilitet netop på 3,5 %. Da importen fra Indonesien steg betydeligt, blev rentabiliteten negativ og faldt til - 2,5 % i den oprindelige undersøgelsesperiode. I denne henseende er det vigtigt at bemærke, at importen fra Indonesien i denne periode steg betydeligt hurtigere end importen fra Argentina (se tabel 3 ovenfor). Kommissionen mener derfor, at EBB's ensidige fokus på en sammenligning mellem de respektive underbudsmargener for importen fra Indonesien (justeret for kvalitetsforskelle) og fra Argentina ikke fuldt ud og i tilstrækkelig grad afspejler den betydning, som hvert eksporterende lands eksport havde på EU-erhvervsgrenens situation, navnlig med hensyn til rentabilitet.
- (89) Kommissionen konkluderer, at det ikke er muligt at fastsætte en reel og væsentlig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Argentina og den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, i betragtning af betydningen af andre kendte faktorer, der bidrager til denne skade.
- (90) En virksomhed, COFCO Argentina S.A., gav sig til kende efter offentliggørelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 og hævdede, at den opfyldte alle tre kriterier for nye eksporterende producenter, som anført i artikel 3 i forordningen om endelig told, og fremlagde dokumentation herfor. Kommissionen analyserede anmodningen og dokumentationen. I lyset af resultaterne af den genoptagne undersøgelse blev anmodningen dog irrelevant.

6. KONKLUSION

- (91) Undersøgelsen bør afsluttes, idet i) dumpingmargenerne for Indonesien er under bagatelgrænsen, og ii) det ikke kan fastslås, at der er en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Argentina og den væsentlige skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 7. Dette betyder, at de eksisterende foranstaltninger, som stadig er i kraft for de eksporterende producenter fra Argentina og Indonesien, der ikke anfægtede antidumpingforanstaltningerne ved Retten og fik medhold, bør ophæves. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 derfor ophæves.
- (92) Den endelige antidumpingtold, der er betalt i medfør af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 på importen af biodiesel fra Argentina og Indonesien, og den midlertidige told, som er blevet endeligt opkrævet i henhold til artikel 2 i samme forordning, bør tilbagebetales eller udlignes, i det omfang den vedrører den import af biodiesel, der blev solgt til eksport til Unionen af de virksomheder, der anfægtede nævnte forordning i Retten og fik medhold, dvs. de argentinske eksporterende producenter Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginoso Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) og de indonesiske eksporterende producenter PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Anmodninger om tilbagebetaling eller udligning skal indgives til de nationale toldmyndigheder i overensstemmelse med de gældende toldbestemmelser.
- (93) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede PT Cermerlang Energi Perkasa, at tilbagebetaling og udligning af antidumpingtold burde være tilgængelig for alle virksomheder, der havde afholdt sådanne toldudgifter, og ikke kun for de virksomheder, der med held havde anfægtet forordningen om endelig told i Retten. Den fremførte desuden, at ud over gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 burde gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 også ophæves.

- (94) Kommissionen minder for det første om, at gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 kun ændrede gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013. Når sidstnævnte forordning ophæves, ophører ændringsforordningen med at have nogen retsvirkning. Der er derfor ikke behov for specifikt at ophæve denne forordning også. For det andet er Rettens annullering af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 kun gældende for de virksomheder, der anfægtede forordningen ved Retten. Den antidumpingtold, der er blevet pålagt andre virksomheder, er derfor blevet indsamlet lovligt i henhold til EU-retten. I det omfang den indonesiske WTO-rapport konstaterede, at antidumpingforanstaltningerne over for importen fra Indonesien burde bringes i overensstemmelse med EU's WTO-forpligtelser, er Kommissionen nået til enighed med Indonesien om at gennemføre disse konklusioner senest i oktober 2018. I overensstemmelse med de generelle principper for tvistbilæggelse i WTO vil en sådan gennemførelse først få virkning fra datoen for gennemførelsen. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at denne told også burde tilbagebetales eller udlignes.
- (95) I lyset af Domstolens seneste praksis ⁽¹⁾ er det også hensigtsmæssigt at fastsætte de morarenter, der skal betales i tilfælde af tilbagebetaling af en endelig told, fordi de pågældende bestemmelser vedrørende told ikke fastsætter en sådan rente, og anvendelsen af nationale regler ville føre til urimelige konkurrenceforvriddninger mellem de erhvervsdrivende alt efter, hvilken medlemsstat der er valgt til toldbehandlingen.

7. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (96) Alle parter blev informeret om Kommissionens konklusioner, og de fik en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger.
- (97) Det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 15, stk. 1, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i ren form eller i blandinger, med oprindelse i Argentina og Indonesien, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 og 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 og 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-kode 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 og 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-kode 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 og 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-kode 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 og 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-kode 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 og 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taric-kode 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 og 3824 99 92 20), 3826 00 10 og ex 3826 00 90 (Taric-kode 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 og 3826 00 90 30) (»biodiesel«) afsluttes hermed.

Artikel 2

Den endelige antidumpingtold, der er betalt i medfør af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 på importen af biodiesel fra Argentina og Indonesien, og den midlertidige told, som er blevet endeligt opkrævet i henhold til artikel 2 i samme forordning, tilbagebetales eller udlignes, i det omfang den vedrører den import af biodiesel, der blev solgt til Unionen af følgende virksomheder:

Virksomhed	Taric-tillægskode
<i>Argentina</i>	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B782

⁽¹⁾ Domstolens dom af 18. januar 2017, Wortmann, C-365/15, EU:C:2017:19, præmis 35 til 39.

Virksomhed	Taric-tillægskode
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B782
Cargill SACI, Buenos Aires	C330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B783
<i>Indonesien</i>	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B787

Anmodninger om tilbagebetaling eller udligning indgives til de nationale toldmyndigheder i overensstemmelse med de gældende toldbestemmelser.

De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat. De morarenter, der skal betales i tilfælde af tilbagebetaling, der giver anledning til retten til betaling af morarenter, er den sats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank til dennes vigtigste refinansieringstransaktioner, som er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, der er gældende den første kalenderdag i den måned, hvor fristen udløber, forhøjet med ét procentpoint.

Artikel 3

Gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 ophæves.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. oktober 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand